

EAPC - Novetats en matèria de Seguretat Social

Traspàs de la gestió de l'ingrés mínim vital a la Generalitat de Catalunya

18-12-2024

L'ingrés mínim vital (IMV) és una prestació de la Seguretat Social, no contributiva, regulada en la [Llei 19/2021, de 20 de desembre](#), recentment reformada pel [Reial decret llei 2/2024, de 21 de maig](#), com hem tingut ocasió d'analitzar en un [apunt anterior](#), que modifica diferents aspectes relacionats amb la prestació, com ara els requisits dels beneficiaris, la presentació de les sol·licituds, el concepte de parella de fet o la determinació dels ingressos computables per al reconeixement d'aquesta prestació.

La competència per al reconeixement i el control d'aquesta prestació està reconeguda a l'**Institut Nacional de la Seguretat Social**. No obstant això, l'article 25.2 de la Llei va establir que les **comunitats autònomes i entitats locals poden iniciar l'expedient administratiu** quan subscriuguin amb l'Institut Nacional de la Seguretat Social, en els termes previstos en la [Llei 40/2015, d'1 d'octubre](#), de règim jurídic del sector públic, el **conveni** que els habiliti per a això. En el marc del corresponent conveni subscrit amb l'Institut Nacional de Seguretat Social, es pot acordar que, un cop iniciat l'expedient per l'Administració, **la tramitació posterior i la gestió prèvies a la resolució** de l'expedient, l'efectuï l'administració que hagi incoat el procediment. La disposició addicional cinquena de la norma va traspasar directament aquestes competències a les comunitats autònomes de règim foral -Navarra i País Basc- i va generar la presentació d'un recurs d'inconstitucionalitat per part del Grup Parlamentari Vox al Congrés, resolt en la [Sentència 19/2024, de 31 de gener de 2024](#), que va declarar la constitucionalitat d'aquest precepte.

Doncs bé, després d'aquest traspàs de competències a les comunitats forals amb hisenda pròpia, la [Resolució de 29 d'agost de 2024](#), de la Secretaria General Tècnica, publica el Conveni amb la Generalitat de Catalunya, per a l'**assumpció per la Generalitat de la gestió de la prestació no contributiva de l'IMV**. D'aquesta manera, el **Departament de Drets Socials i Inclusió** assumirà la gestió d'aquesta prestació no contributiva de la Seguretat Social, simultàniament amb la gestió de la **renda garantida de ciutadania (RGC)**, que és una prestació d'assistència social pròpia de Catalunya i que sempre ha gestionat la Generalitat. De fet, en l'actualitat hi ha a Catalunya més de 12.500 persones que cobren totes dues prestacions.

La Generalitat assumeix, per tant, la gestió de la prestació, però no el pagament, ja que es tracta d'una prestació no contributiva del Sistema de Seguretat Social. Així, el Departament de Drets Socials i Inclusió assumirà la informació a la ciutadania sobre aquesta prestació i durà a terme els tràmits i la resolució de les sol·licituds que es presentin per accedir-hi, i alhora supervisarà el compliment dels requisits establerts en la normativa reguladora.

L'Acord publicat el 29 d'agost de 2024, de durada indefinida, estableix que és **eficaç en el termini de dos mesos des de la seva formalització** en el Registre electrònic d'òrgans i instruments de cooperació del sector públic estatal. **L'assumpció de les funcions per la Generalitat de Catalunya en relació amb l'IMV tindrà lloc nou mesos després de la formalització del conveni**, sempre que se'n garanteixi la capacitat d'actuació per a una gestió correcta de la prestació, incloent-hi, entre d'altres, el funcionament correcte de tots els protocols d'intercanvi d'informació, per evitar qualsevol efecte negatiu sobre els ciutadans. L'Acord disposa que, en cas que no es pugui garantir la capacitat d'actuació de les parts signants per a una gestió correcta de la prestació, aquestes han de presentar a la Comissió de Coordinació i Seguiment de l'IMV, abans de vèncer el termini dels nou mesos, una nova planificació i una proposta de terminis necessaris per a l'assumpció efectiva de les funcions recollides en el conveni de forma motivada.

Així doncs, ben aviat **se centralitzarà la gestió** de dues prestacions d'una gran importància per a moltes persones que es troben en situació de vulnerabilitat, l'IMV i la RGC. Sens dubte, es tracta d'una decisió que ha d'afavorir l'accés a aquestes prestacions i a simplificar-ne la gestió, per a una eficiència i una eficàcia més grans d'aquestes mesures de protecció social.

Jorge Pérez Pérez

Doctor en dret. Delegat de la DE de la Inspecció de Treball i Seguretat Social. Professor UAB.
Director del Postgrau en Ocupació